

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.387/2021/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2022. április 21. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt I. és társai ellen indult büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék Terhelt II. II. r. vádlott vonatkozásában meghozott, 2021. október 13. napján kihirdetett 4.B.77/2021/2. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Pest Megyei Főügyészség NF.201/2019/78-III. számú vádiratával emelt vádat Terhelt I. I. r., Terhelt II. II. r. és Terhelt III. III. r. vádlottal szemben kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt. Az ügyet a Budapest Környéki Törvényszéken 4.B.59/2021. számon lajstromozták. A 2021. október 13. napján tartott előkészítő ülésen Terhelt II. II. r. vádlott beismerő nyilatkozatot tett, melyet a Budapest Környéki Törvényszék 4.B.59/2021/10-I. számú végzésével elfogadott, majd Terhelt II. II. r. vádlott vonatkozásában az ügyet elkülönítette, vele szemben az eljárás 4.B.77/2021. számon folytatódott.

[2] A Budapest Környéki Törvényszék 2021. október 13. napján kelt 4.B.77/2021/2. számú ítéletével Terhelt II. II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata, (3) bekezdés], ezért négy év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és öt év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá vele szemben 50.000 forint vagyonek Kobzást rendelt el. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, továbbá kötelezte az eljárás során felmerült őt érintő bűnügyi költség viselésére is.

[3] Az ítélettel szemben az ügyészség a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabásáért, a védő a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést, míg a vádlott tudomásul vette az elsőfokú ítéletet.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.945/2021/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva kifejtette, hogy a kizárólag a kiszabott büntetést sérelmező fellebbezésekre tekintettel a másodfokú eljárásban a felülvizsgálat a Be. 590. § (3) bekezdésében foglaltakra tekintettel korlátozott. A Budapest Környéki Törvényszék eljárása perrendszerű volt, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett, a terhelt bűnösségére vont elsőbírói következtetés helyes, a cselekmény minősítése az anyagi jogszabályoknak megfelelő, indokolási kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék maradéktalanul feltárta, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Túlzott jelentőséget tulajdonított az ügyben felmerülő és valóban túlsúlyban lévő enyhítő körülményeknek, miután a büntetlen előélet és az időmúlás enyhítő hatását az életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény huzamos ideig történő elkövetése relativizálja. (56. sz. Bkv. II/1. pontja). Súlyosító körülményként kell figyelembe venni az egészséget veszélyeztető bűncselekmények elszaporodottságát, a többféle kábítószerrel való kereskedést, továbbá azt a tényt, hogy a vádlott a kábítószer fogyasztotta is (EBH2016. B.15. számú döntés). Szintén büntetést emelő hatású, hogy az irányadó tényállás szerint a vádlott hosszú időn – egy éven – keresztül értékesített kábítószer. Ilyen bűnösségi körülmények mellett az általános megelőzési célok érvényre juttatása érdekében a büntetési tétel alsó határának megfelelő szabadságvesztés kiszabását tartotta szükségesnek, továbbá – miután a vádlott haszonszerzési célzattal követte el a cselekményt és megfelelő jövedelemmel rendelkezik – vele szemben pénzbüntetés kiszabása is indokolt. Erre figyelemmel a védő büntetés enyhítését célzó fellebbezése nem alapos. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását, hosszabb tartamú szabadságvesztés és pénzbüntetés kiszabását indítványozta az egyéb rendelkezések helybenhagyása mellett.

[5] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában – melyben egyúttal nyilvános ülés kitűzését is kérte – azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság által is értékelt enyhítő körülményeken túl további enyhítésre ad okot az a körülmény, hogy a vádlott közel kilenc hónapig állt a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt, továbbá saját magára tett terhelő vallomása a nyomozást alapjaiban segítette, a cselekmény felderítéséhez is hozzájárult. A II. r. vádlott a cselekmény elkövetése óta eltelt időben példás életet él, erre is figyelemmel elsődlegesen a kiszabott büntetés enyhítését, másodsorban az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[6] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata alapján tanácsulésen bírálta el, miután a védő a nyilvános ülés tartására irányuló indítványát utóbb nem tartotta fenn.

[7] A felülbírálat eredményeként az ítéltábla megállapította, hogy a kölcsönösen bejelentett fellebbezések nem alaposak.

[8] Az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (6) bekezdése alapján – miután a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdése szerint elfogadta – előkészítő

ülésen hozta meg érdemi döntését. A Be. 580.§ (2) bekezdés a) és b) pontja alapján az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek, amennyiben a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta. E rendelkezés figyelembevételével az elsőfokú ítélet ellen az ügyész kizárólag a büntetés súlyosítása, míg a védő annak enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést, így az ítéltábla az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül. A Be. 590.§ (5) bekezdésében foglaltak alapján a korlátozott felülbírálat ezen túlmenően kiterjedt

[9] a) az elsőfokú bírósági eljárásra és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

[10] b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

[11] c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre, továbbá

[12] d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésre.

[13] Ezen kívül a Be 590. § (7) bekezdése alapján a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[14] Az eljárási szabályok vizsgálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésre vonatkozó perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta, a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, továbbá a Be. 609.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg. Törvényesen fogadta el végzéssel a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát is, miután a nyilatkozat elfogadásának a Be. 504.§ (2) bekezdés a), b), c) pontjaiban meghatározott feltételei fennálltak.

[15] A bejelentett fellebbezések tartalmára tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[16] Helyt adva a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltaknak az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét – miután a Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontja külön nevesíti a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és a bíróság által megállapított tényállást, ennek következtében a

személyi rész nem a korlátozott felülbírálat esetén a másodfokú eljárásban irányadó, ekként megváltoztathatatlan tényállás része – azzal egészíti ki, hogy Terhelt II. II. r. vádlott 2021. szeptember 1. napja óta dolgozik „Munkehely1”- nál, 2021 szeptemberében kifizetett nettó jövedelme 111.321 forint volt.

[17] Az elsőfokú bíróság a bejelentett fellebbezésekre, valamint a vádlott által tett beismerő nyilatkozat elfogadásán alapuló bűnösség megállapítására tekintettel a Be. 562. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint teljesítette az indokolási kötelezettségét is, így kitért a Be. 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjaiban, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározottakra, valamint megjelölte az alkalmazott jogszabályokat is.

[18] A [15] bekezdésben rögzítettek szerint a másodfokú eljárásban irányadó tényállásra és az ügyiratok tartalmára is figyelemmel Terhelt II. II. r. vádlott felmentésére, vele szemben az eljárás megszüntetésére okot adó körülmény nem volt megállapítható, a vádlott bűnösségére vont elsőbírői következtetés helytálló, a cselekmény jogi minősítése pedig megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

[19] A büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket – köztük a fellebbviteli főügyészség átiratában írt, az egészséget veszélyeztető bűncselekmények elszaporodottságát, a többféle kábítószerrel való kereskedést, továbbá azt a körülményt, hogy a vádlott fogyasztotta is a kábítószer – az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte, ezen értékelésről részletesen számot adott. A huzamos ideig történő elkövetés kapcsán az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a tényállás szerinti nagyobb mennyiségű értékesítés lényegében néhány hónapra korlátozódott, így az nem tekinthető kiemelkedően hosszú időnek. Az enyhítő körülmények között az időmúlást a bűncselekmény büntetési tétele alapján irányadó elévülési idővel összevetve az elsőfokú bíróság is megfelelően, kisebb súllyal értékelte. A vádlott büntetlen előélete mellett nagyobb nyomatékkaal értékelendő enyhítő körülményként, hogy Terhelt II. vádlott nyomozás során tett, a saját cselekvőségére és bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomása az ügy felderítését is elősegítette.

[20] A büntetés kiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, hogy a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem az enyhítő és súlyosító körülmények száma, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[21] A vádlott terhén megállapított cselekmény a büntetési tételkeret alapján a kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmények közé tartozik, azonban az elsőfokú bíróság is helytállóan rögzítette, hogy a kábítószer mennyisége a súlyosabb minősítést megalapozó

jelentős mennyiség határát csekély mértékben haladta meg, ez pedig a cselekmény adott minősítésen belüli tárgyi súlyát csökkentette. A vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség vizsgálatánál kiemelendő, hogy rendezett egzisztenciális körülmények között él, vele szemben a cselekmény elkövetése óta újabb büntetőeljárás nem indult.

[22] A vádlott terhére rótt bűncselekmény konkrét tárgyi súlya, a személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a büntetési célok elérése érdekében a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. A feltárt büntetéskiszabási körülmények mellett a jelen esetben a büntetési célok közül – figyelemmel az eljárás során az elkövető életvitelében bekövetkezett kedvező irányú változásra is – az egyéni megelőzés követelménye került előtérbe, elsődleges cél az, hogy a büntetéssel elérhető legyen, hogy a vádlott a jövőben tartózkodjon az újabb bűncselekmény elkövetésétől. Erre figyelemmel a büntetés mértékének meghatározásakor is helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a feltáró jellegű, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tévő, büntetlen előéletű vádlottal szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő szakaszt alkalmazta. Az így kiszabott büntetés szükséges, és egyben elegendő is a büntetési célok, a vádlott és más személyek jogkövető magatartásának eléréséhez, a társadalom védelme érdekében annak megelőzéséhez, hogy a vádlott vagy más bűncselekményt kövessen el. Erre figyelemmel az ítéltábla a kiszabott büntetés lényeges súlyosítására, azonban annak enyhítésére sem látott indokot, így az ügyészség hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabására irányuló fellebbezése – csakúgy, mint a védőnek a tartam mérséklésére irányuló fellebbezése – a Be. 605. § (2) bekezdésében rögzített rendelkezést is szem előtt tartva, nem vezetett eredményre.

[23] Nem osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészségnek a pénzbüntetés kiszabására vonatkozó indítványát sem. A Btk. 50. § (2) bekezdése értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott nettó jövedelme – vagyon hiányában – saját megélhetésének biztosítása mellett nem tekinthető a büntető törvényben meghatározott megfelelő jövedelemnek, így a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

[24] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, az előzetes fogvatartás beszámítására, továbbá a feltételes szabadságra bocsáthatóságra vonatkozó elsőfokú rendelkezések törvényesek.

[25] Az ítélet egyéb rendelkezései – a vagyonelkobzásra és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései – szintén megfelelnek a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek.

[26] Mindezek alapján az ítéltábla - a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata szerint tanácsulésen eljárva - a Be. 605. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[27] A Fővárosi Ítéltábla végzése elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2022. április 21.

Dr. Szalai Géza s.k.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2021. október 13. napján kelt 4.B.77/2021/2. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.387/2021/10. számú végzésével 2022. április 21. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. április 21.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke